

— "Οχι, ἀλλὰ ζητῶ πληροφορίας περὶ μιᾶς κυρίας Ἀθηναίας, ἣτις ἦλθεν ἐνταῦθα πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ δὲν ἐπέστρεψεν ἔκτοτε εἰς τὰς Ἀθήνας," εἶπεν ὁ Κλεομένης.

Ὁ ποιμὴν ἠτένισε τὸν Κλεομένην μὲ προσοχήν. «Κάθησε λοιπόν, ἕως ὅτου ἀναγνώσω τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν, καὶ τότε πιθανὸν νὰ δυνήθω νὰ σὲ βοηθήσω καὶ ἐγώ», εἶπε, καὶ ἀφῆσας τὸν παῖδα ἐκεῖ εἰς τὴν αἵθουσαν, ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἰδιαιτερόν του δωμάτιον, διότι δὲν ἐγνώριζεν ὁποίας σπουδαίας εἰδήσεις ἡδύνατο νὰ ἐμπεριέχῃ ἡ ἐπιστολή.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΔΕΝΔΡΑ

— Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπάρχουσι πολλὰ φυτικά θαύματα. Τινὰ τῶν δένδρων, ἅτινα φύονται ἐντὸς τῶν Τροπικῶν, προμηθεύουσιν ἐνδύματα ὡς καὶ τροφήν. Ὁ ἐσωτερικὸς φλοιὸς ἄλλων εἶναι τόσον λείος καὶ ἐλαστικὸς ὥστε νὰ χρησιμεύῃ ὡς χάρτης διὰ γράψιμον. Τὸ ἀρτόδενδρον δίδει στερεάν τροφήν, ὀλίγον μεγαλειτέραν τοῦ Ἰνδικοῦ καρυδίου, ὅταν δὲ κοπῇ εἰς τεμάχια καὶ ψηθῇ, μόλις δύναται νὰ διακριθῇ τοῦ σιταρένιου ἄρτου.

Ἡ κλαίουσα ἰτέα τῶν Καναρίων νήσων εἶναι κεκαλυμμένη ἀπὸ ὑγρασίαν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ξηρασίαν, ἀδιακόπως στάζουσα ὕδωρ ἐκ τῶν φύλλων τῆς, καὶ αὐτὸ τὸ οἰνόδενδρον τῆς νήσου τοῦ Μαυρικίου προμηθεύει καλὸν οἶνον ἀντὶ ὕδατος.

Εἰδὸς τι Μελίας ἐν Σικελίᾳ ἔχει χυμόν, ὅστις σκληρύνεται εἰς ζάχαριν καὶ εἶναι ἐν χρήσει ὡς τοιαύτη παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις. Τὸ προϊόν τοῦ κηροδένδρου τῶν Ἀνδεων ὁμοιάζει πολὺ τὸν κηρὸν τῶν μελισσῶν.

Προσέτι τὸ βουτυρόδενδρον τῆς Ἀφρικῆς, παρέχει περὶ τὰς 100 λίτρας βουτύρου διὰ μιᾶς, ὅπερ ἀλατιζόμενον δυσκόλως διακρίνεται τοῦ ζωικοῦ βουτύρου.

Τὸ γαλακτόδενδρον τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς παράγει χυμόν, ὅστις ὁμοιάζει, παχὺ γάλα ἀγελάδος καὶ ὡς τοιοῦτον τὸ μεταχειρίζονται οἱ ἐγχώριοι.

Εἰς τὴν Κίναν φύεται δένδρον, τοῦ ὁποίου οἱ σπόροι ὁμοιάζουσι μὲ σάπωνα, καὶ χρησιμεύουν διὰ νίψιμον ἢ πλύσιμον.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ χρήσιμα ταῦτα δένδρα, ὑπάρχουσιν ἐντὸς τῶν Τροπικῶν ἄλλα, τὰ ὅποια εἶναι βλαπτικά εἰς τὸν ἄνθρωπον. Τοιαῦτα εἶναι, τὸ Ἀνθρωποφάγον, ὅπερ ὁμοιάζει μὲ τὴν μυιοπαγίδα, ἔχον βραχὺν καὶ παχὺν κορμόν, καὶ ὃν ὠπλισμένον μὲ στενάς, ἐλαστικὰς ἀγκυστρὰς ἀκάνθας.

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ Ἡ Γῆ ΜΑΣ.

Ταῦτα ἀνέρχονται ἤδη εἰς 63, ἐκ τῶν στοιχείων τούτων μόνον τὸ ἐν τέταρτον εἶναι εἰς ἐνέργειαν εἴτε ὑπὸ τῆς φύσεως ἢ παρὰ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ φύσις μεταχειρίζεται πολὺ τέσσαρα ἀέρια, τὸ ὀξυγόγον, τὸ ὑδρογόγον, τὸ νιτρογόγον ἢ ἄζωτον, καὶ τὴν χλωρίνην. Μεταχειρίζεται προσέτι δύο στερεὰ, μὴ μεταλλικὰ σώματα, τὸν ἄνθρακα καὶ τὸ θεῖον. Ἐκ τῶν μεταλλῶν μεταχειρίζεται τὸ κάλσιον καὶ τὸν σίδηρον. Προσέτι μεταχειρίζεται ἐκ τῶν μεταλλοειδῶν μόνον τὸν φώσφορον.

Ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ ἔργα τοῦ μεταχειρίζεται ὅλα ταῦτα τὰ στοιχεία, μετὰ τινων ἄλλων. Ἡ φύσις τὰ μεταχειρίζεται μὲ φειδωλίαν, ὁ ἄνθρωπος μὲ ἀφθονίαν. Ἡ φύσις μεταχειρίζεται τὸ κάλσιον ἀφθόνως, εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀστέϊνου σκελετοῦ τῶν ζώων. Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὴν ἄσβεστον εἰς τὴν κατασκευὴν οἰκιῶν, καὶ εἰς τὰς συνθέτους μορφὰς αὐτῆς μετ' ἄλλων μετάλλων. Ὁ ἄνθρωπος προσέτι μεταχειρίζεται τὸν κασίτερον, τὸν μόλυβδον, τὸν ὑδράργυρον, τὰ ὅποια ἡ φύσις δὲν μεταχειρίζεται. Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὸν ἄνθρακα πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς, πρὸς τοὺς καὶ ἡ φύσις, ὡς λ. χ. ὡς ὕλην καύσιμον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀνθράκων τούτων παράγει πρὸς ἄλλους σκοποὺς διάφορα χρήσιμα προϊόντα ἐφαρμοσίμα εἰς τὰς τέχνας, ὡς λ. χ. χρωματιστικὰς ὕλας, κ.τ.λ. εἰς ταῦτα δὲ πιθανὸν ν' ἀνακαλύψῃ μίαν ἡμέραν ὅτι ἀκολουθεῖ σκοπὸν τινὰ τῆς φύσεως μὴ ἀνακαλυφθέντα μέχρι τοῦδε.

Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὰ αὐτὰ στοιχειώδη ἀέρια, τὰ ὅποια καὶ ἡ φύσις μετὰ ἄλλων, τὰ ὅποια αὐτὴ δὲν μεταχειρίζεται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Οὕτω λ. χ. ὅτε ἄνθρωπος καὶ ἡ φύσις μεταχειρίζονται ὀξυγόγον πρὸς διατήρησιν τῆς καύσεως, ἀλλ' ἡ μὲν φύσις μεταχειρίζεται αὐτὸ συστηματικῶς πρὸς κατασκευὴν, ἐνῷ ὁ ἄνθρωπος δὲν τὸ πράττει. Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται ὡς καὶ ἡ φύσις ὑδρογόγον πρὸς καύσιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸς κατασκευὴν. Ὁ ἄνθρωπος ἐπωφελεῖται τῆς παρουσίας τοῦ νιτρογόγον ἢ ἄζωτου πρὸς συγκέντρωσιν ἐνεργείας. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἡ φύσις, δι' αὐτοῦ δὲ τὸ ἄζωτον καθίσταται τὸ σπουδαιότατον στοιχεῖον τῶν ζωτικῶν ὁργανισμῶν. Ἀλλ' ἡ φύσις πράττει ἔτι περισσότερο, κάμνει τὸ ἄζωτον ὁργανιστικὸν συνάμα καὶ συγκεντρωτικόν, εἰς τὴν τέχνην δὲ ταύτην ὁ ἄνθρωπος εἰσέτι δὲν κατάρθωσε νὰ φθάσῃ.

ΠΟΝΤΙΟΣ ΠΙΛΑΤΟΣ.

Περὶ τοῦ Ποντίου Πιλάτου ἐκτὸς τῶν ἱστορουμένων ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις πολλὰ ὀλίγα γνωρίζομεν.

Εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι ἦτο Ῥωμαῖος ἐκ καλῆς οἰκογενείας στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς ὑπάλληλος ὑψηλῆς περιωπῆς, ἀντιπροσωπεύων κατὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ τὸν Καῖσαρα ὡς Ἡγεμῶν ἢ Διοικητῆς τῆς Ἰουδαίας.

Ἐκτὸς δὲ τῆς σκληρότητος τοῦ χαρακτῆρος ὁ Πιλάτος παρουσιάζεται εἰς ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος ἀσθενοῦς ἡθικῆς φύσεως καὶ ἄνευ ἀρχῶν, ἄν-